

Good Shabbos, everyone.

Mazel Tov to Yedidya Gradon on his *aufbruch* this Shabbos and on his upcoming marriage to Devorah Bienstock. Mazel Tov to Yedidya's parents, Dr. Jeremy and Devora Gradon, and Devorah's parents, Rabbi Shloimie and Sari Bienstock. May Yedidya and Devorah be *zoche* to build a *Bayis Neeman B'Yisrael!*

Thank you to the *drasha* sponsors:

- Cheryl Mitnick, in memory of her dear father, Herman Mitnick, Chaim Aryeh ben Shlomo, whose *yahrtzeit* is the 25th of Shevat.
- Frank and Danielle Sara Storch, in memory of Frank's father, Mr. M. Leo Storch, Moshe Aryeh ben Avraham Shraga Feivish HaLevi, whose *yahrtzeit* is the 19th of Shevat.

May the *neshamos* have an *aliya* and may the sponsors be rewarded for their support of the shul with *bracha*, *hatzlacha*, and good health.

We are told in the *Haggada shel Pesach* ממצרים הוא יצא ממצרים "In every generation one must see himself as if he personally left Mitzrayim."

That is why Pesach is filled with so many efforts to recreate and relive the experience--from the foods we eat, such as *matza*, *charoses*, and salt water, to the families gathered together for the lengthy and detailed discussion ולכל המרבה לספר הרי זה משובח.

The **Brisker Rav**, in a famous comment, notes that the Hallel we sing at the Seder must emanate from a place of real jubilation due to the personal experience of our freedom...and our personal experience of salvation.

חדושי הגרי"ז סימן רי
הגדה של פסח: בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר וכו' לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל וכו', ונאמר לפני שירה חדשה הללוי - ה וכו' . . והנה הלל זה שאנו אומרים בהגדה הוא מדין הלל של שירה ולא של קריאה, וזהו דאמר כאן חייב אדם לראות את עצמו וכו', דאם אין רואה את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים הרי ל"ש הלל של שירה, וזהו גם מה שממשיך כאן לפיכך אנחנו חייבים וכו', למי שעשה לאבותינו ולנו וכו', ונאמר לפנינו שירה חדשה, והיינו אחר שיש חיוב לראות את עצמו כאילו יצא ממצרים, לכך יש עליו חיוב לומר הלל של שירה ואומרים הללוי - ה.

But leaving Mitzrayim, did not end with physically leaving the geographic location where they had been enslaved, or even with *krias Yam Suf*...when the Jewish people watched their oppressors experience punishment and die. Therefore, it stands to reason that our obligation of ממצרים הוא יצא ממצרים does not end with recreating the Pesach story, either.

Indeed, Moshe Rabbeinu was told there would be stages of freedom. He was told that leaving Mitzrayim was not instantaneous. He was told that the experience would involve four stages—being given a sense of purpose and a mission...a responsibility and a destiny.

This is the plain meaning of the statement in the Haggada

אילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי אנחנו ובנינו ובנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים, That without Hashem taking us out in these four stages, culminating with *Mattan Torah*, we would have not fully left Mitzrayim and Paraoh would still very much be in the heads of the Jewish people.

The **Ibn Ezra** notes that the final of the four stages took place at Har Sinai with *Mattan Torah*.

אבן עזרא שמות (פרשת וארא) פרק ו פסוק ז: ולקחתי כאשר תקבלו את התורה על הר סיני,

The experience of *Mattan Torah* at Har Sinai is the focus of this week's Parsha. And as the fourth stage in our liberation, it must be included in our mandate of *בכל דור ודור חייב אדם לראות את* as well. *עצמו כאילו הוא יצא ממצרים*

But how do we do that?

During part of the *kriah* this morning, we stood. Many would say we were standing for the *Aseres Hadibros*—the Decalogue or the Ten Commandments. But there is a problem with that explanation.

The **Rambam** writes, in Teshuva 263, that it is inappropriate to stand for the *aseres hadibros* as it may leave people with the impression that some *mitzvos* and some *pesukim* are more important than others.

שו"ת רמב"ם סי' רס"ג

וכל שכן כשאנו מבדילים אותה בעמידה בה משאר התורה,

As the **Aruch Hashulchan** writes in his commentary to Shulchan Aruch, based on the Rambam's 13 Principles of Faith:

ערוך השולחן אורח חיים סימן א סעיף יא

מיסודי הדת להאמין שתורתנו הקדושה כאשר היא נתונה לנו מסיני ע"י משה רבינו ובחסרון אות אחד היא פסולה ואין הפרש בקדושתה בין פסוק שמע ישראל לפסוק ותמנע היתה פלגש וכשם שהקב"ה חי וקיים לעד ולעולמי עולמים כמו כן התורה היא נצחית. . .

From the foundation of our faith is to believe that our Holy Torah was given to us at Sinai by Moshe rabbeinu, and there is no difference in holiness between the Pasuk of Shema Yisrael and the Pasuk of "And Timna was a concubine ..."

Rav Soloveitchik provided a fascinating rationale for our long-standing (excuse the pun) *minhag*. He said that regular *krias HaTorah* is about communicating the message of Hashem—and in that sense, every *Pasuk* is equal in importance. To stand for only one *pasuk* would violate the sensitivity the Rambam expressed. However, when we read the *aseres hadibros* in a special tune—*taam elyon*—broken up, not as standard *pesukim*—but as *dibros*--we are not simply conveying information. Instead, we are reliving the experience of *Maamad Har Sinai*. At that momentous gathering, the people stood while captivated and enraptured by the scene.

שמות (פרשת יתרו) פרק כ פסוק טו

(טו) וְכָל־הָעָם רְאוּ אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֶת־הַשָּׁפָר וְאֶת־הַהָרָה עָשָׂן וַיַּרְא הָעָם וַיִּנְעֻזוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֹק:

הררי קדם סי' קי"ז

והטעם לזה, דהנה בעלמא קריאת תורה שבכתב הוא לקרותה בפסוקיה, דכל פסוקא דלא פסיקה משה אנן לא פסקינן, ועל כן בקריאת התורה דעלמא שהוא קיום ת"ת דרבים הקריאה מתחלקת לפי הפסוקים, אולם שאני קריאת עשרת הדברות שאינה רק קיום ת"ת דרבים, אלא הוי גם זכר למעמד הר סיני, ולכן קוראים אותה בטעם העליון לפי החלוקה של הדברות, להורות שקוראין אותה כקריאה של "עשרת הדברות." ולא כקריאה של פרשה בתורה גרידא. . . וכיון שכל י"ל דהנה הטעם שעומדים בעשרת הדברות, שהו משום זכר למעמד הר סיני, דכמו שאזה עמדו ישראל סביבות ההר, ע"כ משום זכר למתן תורה ומעמד הר סיני, אנו עומדים בעשרת הדברות,

The *haftara* we read this morning—Yeshaya Hanavi's lofty vision of **Maaseh Merkava**—intentionally shifts our focus from the details of the *Aseres haDibros* to the unbelievable experience of *Maamad Har Sinai*—of seeing and experiencing the Presence of Hashem.

In the Navi Yeshaya's report of his vision, the only one sitting was Hashem, with *malachim* standing around in awe, a similar experience to what the Jewish people experienced at *Maamad Har Sinai*:

ישעיה פרק ו:א בשנת-מות המלך עזיָהוּ וַאֲרָאָה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוּלְיוֹ מְלָאִים אֶת־הַהִיכָל:
In the year that King Uzziah died, I beheld my Lord seated on a high and lofty throne; and the skirts of His robe filled the Temple.

שָׂרָפִים עֹמְדִים | מְמַעַל לּוֹ נֶשְׂשׁ כְּנָפַיִם נֶשְׂשׁ כְּנָפַיִם לְאַחַד בְּשָׂתַיִם | יְכַסֶּה כַּנּוֹי וּבְשָׂתַיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשָׂתַיִם יַעֲרֹף:
Seraphs stood in attendance on Him. Each of them had six wings: with two he covered his face, with two he covered his legs, and with two he would fly.

א. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כְלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
And one would call to the other, "Holy, holy, holy! The LORD of Hosts! His presence fills all the earth!"

And it makes sense that we have a Yom Tov of Shavuot to commemorate *Maamad Har Sinai*, as well as two Shabbasos a year when we relive that experience, because the **Ramban** writes:

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחה הלאוין מצוה ב
המצוה השני' שנמנענו שלא נשכח מעמד הר סיני ולא נסיר אותו מדעתנו אבל יהיו עינינו ולבנו שם כל הימים והוא אמרו יתעלה (ואתחנן ד ט - י) השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני י"י אלהיך בחורב וגו'.

The second Mitzva (which Ramban forgot to count in his Minyan HaMitzvos) is "to never forget the experience of Maamad Har Sinai." It must be forever etched in our memory and our hearts and perspective must be influenced by that experience every day of our lives...

The Ramban is teaching us that there is a fundamental difference between keeping *mitzvos* because they are important rules that have defined our people for generations, on the one hand, and a set of rules and guidelines that was set into motion by the experience of *Har Sinai*, on the other hand. They were presented as part of an experience that was an undeniable manifestation of Hashem's glory and presence...a clear vision of the truth of Hashem.

Maamad Har Sinai defines, in qualitative terms, our relationship with *mitzvos*. As **Rav Hutner** writes, in his *Pachad Yitzchak*, Maamar 8, the only way one can transgress or violate any of Hashem's commandment is to forget this experience...in his words, the חשיבות התורה וכבוד מוראה, the importance of Torah, and the awe due to Torah.

פחד יצחק שבועות מאמר ח' (עמ' ע"ה)
דמעמד הר סיני הרי זכירת מעמד הר סיני איננה אלא התחדשות קבלת מתן תורה של חשיבות התורה וכבוד מוראה, והלא דבר פשוט הוא שפעולת הסרת דברי תורה מן הלב, מקורה הוא בבטול חשיבותם וכבוד מוראם של דברי תורה. ושפיר ילפינן מסרת דביר תורה מתוך הלב מקרא דשכחה מעמד הר סיני.

This is how the **Meshech Chochma** understands the famous comment that the Jewish people stood under the mountain, forced to accept the Torah. Chazal present an image of the mountain being suspended above them. The Meshech Chochma explains that Chazal are conveying the idea seeing the glory of Hashem, to that degree, gave them a sense of such clarity that they no longer could choose any option other than the will of Hashem.

משך חכמה שמות (פרשת יתרו) פרק יט פסוק יז
(יז) ויתיצבו בתחתית ההר. מלמד שכפה עליהן הר כגיגית (שבת פח, א), פירוש שהראה להם כבוד ה' בהקיץ ובהתגלות נפלאה עד כי ממש בטלה בחירתם הטבעי ויצאה נשמתם מהשגת כבוד ה', והיו מוכרחים כמלאכים בלא הבל, וראו כי כל הנבראים תלוי רק בקבלת התורה [וכמדומה שכבר עמדו על זה].

Through *Maamad Har Sinai*, Hashem gave us the tools necessary to encourage commitment for generations. It is our job to keep that experience alive—the *Toras Chaim*—the experience of Hashem in this world and the understanding with real clarity and conviction that it is only His will that matters...that is the realization the Jewish people came to at *Maamad Har Sinai*.

Once Hashem proved His existence in an undeniable way into the world, what is our job? Obviously, we must transmit that experience to the best of our ability. To keep *Maamad Har Sinai* alive in our lives and to preserve the experience of living with Hashem—at *Maamad Har Sinai* and through the generations. But there is another necessary component. *Maamad Har Sinai* was Hashem's part of *Mattan Torah*—but for a successful *giving*, the Jewish people needed to be receptive recipients—their part was to be active in *kabolas HaTorah*.

Many commentators are troubled by the prominence Yisro has in the parsha of mattan Torah. This parsha is named for him, while he was not even there. I believe Yisro provides us with a timeless message about what is necessary to be a receptive recipient for Torah, a true mekabel HaTorah. The first pasuk in our parsha says: וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה, and *Yisro, Priest of Midyan, father in law of Moshe heard*. **Rav Simcha Zissel Broide** writes that it is striking that the Pasuk describes him both as חתן משה and as כהן מדין. We would think his former practice as a clergyman to *avoda zara* should be stricken from the record. He is now coming to convert! It seems disrespectful to Yisro and to Moshe Rabbeinu!

שם דרך עמ' שנ"ה

כאשר מציגה התורה את יתרו נאמר עליו "וישמע יתרו כהן מדין חתן משה" (יה,א). ולכאורה תמוה מאד, היאך זה מצד אחד התורה מתארת את יתרו בתואר כבוד וחשיבות שהוא "חותן משה" אבי הנביאים, ובנשימה אחרת הולך ואומר "כהן מדין" שפירושו כומר—וכי זהו כבודו של משה רבנו שחותנו הוא "כהן מדין"? ועוד יש לתמוה. בתחילת חומש שמות, בפרשת יחוסם של בני ישראל...כאשר מזכיר הכתוב את יחוסו של פנחס כתיב "ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה...וביאר הרמב"ן...מזרע יתרו שפטם עגלים לעבודת גלולים והוזכר לשבח שזכו בצדקתם לכהונת עולם...וכי פטום עלגים לע"ז הוא יחוס?"

He answered that citing Yisro's past emphasizes his honest quest for truth. Yisro was a seeker, and our tradition respects the seeker, the person who searches for the truth and never tires of that search, no matter how many challenges and false gods he encounters and no matter how much frustration he experiences. Yisro is described as having worshipped every idol in the world in search of the truth. In his quest he was willing to be a leader, and become fully invested as a Kohen Midyan. As he became disappointed with each religion that he practiced, he rejected that path and renewed his search. That title, Kohen Midyan, is symbolic of the degree to which Yisro was a seeker of truth, the necessary ingredient for *kabolas HaTorah*.

...וביאר הדברים, שהתורה באה ללמדנו בזה מעלתו וגדלותו של יתרו שהיה מבקש לדעת את האמת..שהיה תאב וכמה לחקור ולדעת את האמת...שונה היה יתרו מכל עובדי עבודה זרה שבימיו מפני שהם עבדו לאילילים מיכיון שכך הורגלו וכך נהגו מבלי להתעמק ולהבין מדוע עושים כן, אולם יתרו עבד עבודה זרה בגלל חיפוש אחר האמת...כל נפשו ומהותו של יתרו היתה מסורה לבקשת האמת והשגתה, ולא נה ולא שקט, ובעינו החדה מצא מיד את השקר בכל הרעיונות שברגע הראשון כן קסמו לו עד שבא ומצא את האמת.

This reminds us that, along with the experience of *Maamad Har Sinai* and the clarity it embodied, we must teach our children to be honest seekers of truth. Because Hashem's message is here, His truth as presented through the Torah, is part of our *mesorah*, but only an honest seeker has the sensitivity to hear it...and to embrace it fully. And that is why the **Baal HaTurim** connects the two phases of Yisro's life experience—based on gematria...the letters in Yisro have the same numerical value as priest to both *komer haya l'avoda zara* and *HaTorah*...It was his attitude, his quest for truth, that led him to Torah.

בעל הטורים שמות (פרשת יתרו) פרק יח פסוק א: יתרו. בגימטריא כומר היה לעבודה זרה. ובגימטריא התורה שהיה כומר לע"ז ובא להתגייר ולקבל התורה (שם). לשון אדוני אבי הרא"ש ז"ל:

Baruch Hashem, we have no need to look in the wrong places for truth, as Yisro did. At *Maamad Har Sinai*...Hashem gave us all we need to follow Him. Now, it is up to us...to live lives of truth and seek Him...and hear His call, and be receptive to His message. May we do just that, and merit soon to see the day when the *shofar* of *Har Sinai* will be sounded once again with the coming of *Mashiach*...*bimhera viyamenu...amen*.